

Să-ți amintești de visul nostru

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Să-ți amintești mereu de visul nostru,
Că el ne-a dus cu lumea-n antiteză,
Urmăm același țel, ne-am găsit rostul
Când ne-am plimbat de mână pe faleză,

Pe marginea de lac unde-ntr-o vară
Clepsidrele s-au răsucit în loc
Și s-a-nălțat, pe boltă, către seară
Steaua polară plină de noroc.

Când ne-am trezit, în piață, orologiul
Spunea că ne așteaptă de un veac
Și a bătut din aripi ca elogiul...
Știa bătrânul ceas ce mult te plac?

- Voi renunța, iubite, numai dacă
Înălții munți vor deveni câmpii,
Privighetoarea dac-ar fi să tacă
Și n-au să mai existe poezii

Sau de mi-ai cere tu s-aștern uitarea
Peste poiana-n care-am fost doar noi,
Aș renunța cu toată frământarea
Care-mi întoarce pașii înapoi,

Altfel, nici gând, sunt o nesăbuită,
Pășesc zâmbind pe sensul interzis,
La brațul tău, atât de fericită,
Rebeli colocatari ai unui vis.